

FEMAD

Festival mladého amatérského divadla

Tak zase za rok!

Pánové Langr, Fréhar, Kracik a Adamec již netrpělivě vyhlížejí další FEMAD!
Pojďte vyhlížet společně s nimi!

Slovo závěrem

Na většině seminářů, besed i při neformálních kuloárních rozborech představení právě vrcholícího festivalu jsme často řešili problematiku času a tempa představení (záměrně se, Zdeňku Pošivale, vyhýbám termínu temporytmus) a existuje i mnoho obecných úvah na toto téma. Ovšem vedle již mnohokrát propíraného jevištního času je zde jeden úzce související fenomén, který byl zatím teatrology opomíjen. Mám na mysli čas festivalový.

Večerní hlasové inspirace

Kolem půlnoci na zámecké zahradě probíhaly hlasové inspirace. Účastníci mohli vidět a slyšet voiceband, břichomluvce, beat boxera, hrdelní zpěv, exteriérní dabing a nakonec ochutnat lahodný jazyk.

Naše divácká porota FEMADu

Plně potvrzuje Einsteinovu teorii o relativitě času, protože jedna hodina na FEMADu se nedá měřit se stejným časovým úsekem v běžném životě. Když se ohlédnou za uplynulými dny, které jsme na festivalu strávili, nechce se mi věřit, že byly sotva čtyři. Těch zážitků, a připouštím, že nejen divadelních, se nahnulo tolik, že by vystačily na několik týdnů. A přitom v průběhu festivalového reje jakoby každá minuta měla jen 50 vteřin. Tak rychle a neúprosně nám ubíhal čas, až i za posledním představením se zavřela opona (všimněte si, že tohle platí jen jako metafora, oponu už dnes skoro nikdo nepoužívá), na poslední besedě v kruhu se rozdrnčel chronometr a v menze umyli poslední talíř. 41. ročník FEMADu se nezadržitelně blíží ke svému konci a v přesýpacích hodinách festivalového času už je jen několik posledních zrněk. Už teď se těším, až je za rok obrátíme a koloběh vítání, seminářů, inscenací, diskusí začne nanovo.

Jakub Charvát

DS Zmatkaři Dobronín: Zlomátka

Postřehy z kuloárů

Tak tam se řeže už dostatečně na konci.

Teď už jsem svůj.

Ten černý muž, co pod bičem otrokáře žil.

Taky jsem nebyl moc spokojen s prostitutkou.

Člověk, když se octne v úzkých, ani neví, proč se směje.

Šla ho podržnout se svatým až nebeským klidem.

Ty jsi moc bílý nebyl. Byl jste velmi bílý.

Taky abyste se vyhnul sentimentu, mohl jste podržnout matku.

Pro mě ten vrchol nastal po sexu s prostitutkou.

Sex byl na mě moc krátký. Byl jako včela. Bodnul a umřel.

Já jsem to viděla potřetí a ten sex byl lepší a lepší.

Můžeme se zeptat, proč tam jsou dva černé trojúhelníky? Ne.

„Je to o mámě. O milující mámě, která neví kudy kam,“ říká Ludmila Dostálová

Rozhovor nám poskytla představitelka matky Anny, jedna ze zakládajících členů DS Zmatkaři, Ludmila Dostálová.

Jako zakládající členky se vás můžu zeptat, jak vzniklo jméno spolku Zmatkaři?

Upřímně řečeno to vymyslel principál František Kunst. On je takový zmatkař a my jsme tak trošku po něm. František s tím přišel, v kontextu něčeho, co už si nepamatuji, ale ujalo se to a funguje po všude, vždycky se nám prostě podaří zazmatkovat.

Jak vy sama se ztotožňujete s postavou matky?

Otom nejde takhle úplně přemýšlet. Tam je to úplně nejzákladnější, prostě nešťastná máma, která má jediné dítě a najednou zjistí, že jde jinam, než chce. A problém Diega je vlastně zástupní. Něco, co máma nemůže najednou ovlivnit. Takže je to o mámě. O milující mámě, která neví kudy kam.

Líbí se vám na ní něco?

Kdybych řekla, že je taková tvrdohlavá a cílevědomá, tak to nejspíš vyzní blbě, ale asi to, že se nevzdává a bojuje do poslední chvíle. Jak věří své pravdě o tom, že se to určitě nějak vyřeší, a dělá pro to všechno. Už jen to, že ona – katolička dojde a přivede domů prostitutku, je něco neuvěřitelného. Dělá to pro svého syna,

pro jeho záchranu, přitom překračuje všechny morální zásady.

S jakými pocity by měli podle vás diváci odcházet?

Já na to odpovím úplně jinak. Jednou, když jsme hráli ve Volyni, tak za mnou přišla známá a řekla mi, že jí to dalo něco, co neočekávala. Zasáhlo ji to představení a hlavně, když o něm pak přemýšlela. Má syna, který se rozvedl a teď žije s nějakou o hodně starší paní a jí se to nelíbí. Samozřejmě by chtěla, aby byl šťastný a spokojený, a to je právě ta matka. Ona se snaží v tom nejlepším smyslu slova svého syna přesvědčit, že to pro něj není to pravé a řekla mi: „Já ti děkuju, protože po tomto jsem dospěla k názoru, že to je jeho život. Tak ať si ho žije, jak chce a já už mu do něho nebudu mluvit. A budu se snažit, abychom spolu vycházeli dobře.“

Setkali jste se někdy s přímo negativní reakcí od publika?

Zatím ne. Nepamatuji si. A kupodivu, to musím vzpomenout, my jsme premiéru hráli u nás na domovské scéně a první reprízu v malé vesničce, která se jmenuje Kamenička. Čekali jsme, jaké budou ohlasy, jestli nám třeba někdo odejde, až se tam začnou natvrdo řešit některé věci, vyslovovat a podobně. Neodešel nikdo a ohlas byl neuvěřitelný.

Divácké výkřiky

Strašně mě rozčilovala ta scéna. Tušila jsem záměr, že to má být vše černobílé, ale když paní přišla s pánskou velkou černou kabelou s červeným lemem, tak právě to odstartovalo moje rozčilení. Ty trojúhelníky, no asi to byla kuchyň. Ale ta scéna se mi opravdu nelíbila.

Herecky mi to přišlo dobré, ale trochu nudné.

Bylo to uspávací, ale hráli dobře.

Líbilo, ale začátek byl na mě dlouhý. V určitém okamžiku se to poté zdynamizovalo a šlo to tam, kam jsem si představovala. Ale jinak můžu říct, že čtyři herci, téma, které mě zajímá a mnozí ho řeší. Mě třeba homosexualita nijak neprovokuje. V podstatě jsem s představením spokojená.

Já jsem usnula a probudila se ve chvíli, kdy tam zrovna souložili.

Mně se to líbilo moc. Podobný problém nedávno řešili moji známí. Určitě jim představení doporučím.

Příliš dlouhá expozice než ten děj zdynamizuje a dostaneme se někam. Přišlo mi, že na konci byla chyba. Tma měla přijít o vteřinu dříve.

Neuvěřitelné. Dojalo mě to.

Silný text, ale nebylo to dobře režijně a herecky zvládnuté. Pouze u té prostitutky.

Líbilo se mi to. Chvillemi jsem ztrácel pozornost, ale líbilo se mi to.

